Machine Translated by Google

हिंदी

जोतिराव फुले

गुलामगिरी

अनुवाद गगनदीप सिंह

PUBLISHERS

Machine Translated by Google

ਅਮਰਿਗਰੀ ਕੁੜੀ

Machine Translated by Google

ਅਮਰਿਗਰੀ ਕੁੜੀ

ਯੋਤੀਰਾਓ ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਐੱਫ ਐੱਲ

ਗਗਨਦੀਪ
ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦਿਤ

ਯੂਨੀਅਨ ਪਿਲਸ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ | ਖੂਹ |
ਦਿੱਲੀ

Machine Translated by Google

SLAVERY.

(IN THS CIVILISED BRITISH GOVERNMENT
UNDER THE CLOAK OF BRAHMANISM)

EXPOSED BY

JOTIRAO GOVINDRAW FULE

(ब्राह्मणी धर्माच्या आडपडद्यांत)

गुलामगिरी.

(सुधारल्या इंग्लिश राज्यांत.)

हें लहानसें पुस्तक

जोतीराव गोविंदराव फुले

यांनीं

लोक हितार्थ केलें

तें

पुणें येथें "पुना सिटी प्रेस" छापखान्यांत छापले.

किंमत १२ आणे

गरीब शूद्रादिअतिशूद्रांस ६ आणे

(All Rights Reserved.)

[१८७३ सालीं प्रसिद्ध झालेल्या प्रथमावृत्तीतील मुखपृष्ठाची छायाप्रत]

Machine Translated by Google

	ਗੁਲਾਮਗਿਰੀ
ਲੇਖਕ ਅਨੁਵਾਦਕ ©	ਜੋਤੀਰਾਓ ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਫੂਲੇ ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ
	ਅਨੁਵਾਦਕ
ਆਈਐਸਬੀਐਨ	978-81-968383-8-6
ਹਾਈਬ੍ਰਿਡਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ	ਥਾਮ 2024, (3 ਜਨਵਰੀ 2024, ਸਾਵੀਬਾਈ ਫੂਲੇ ਦਾ ਜਨਮ) ਅਸਲੀ ਮਰਾਠੀ ਰਚਨਾ ਮਹਾਮਾ
ਫੂਲੇਸਮ ਵੇ, 7ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਨ, ਨਵੰਬਰ 2006	
ਕਸ਼ੱਕ ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਕਵਰ	ਯੂਨੀਅਨ ਪਿਲਸ ਸੈਂਟਰ 7 ਕਿਊ, ਹਰਿਆਣਾ 136188 ਸੋਨੀ ਸਿੰਘ ਸੈਂਚੁਰੀ ਪਟਿਆਲਾ 175
ਮੁਫ਼ਤ	21 ਸਟੇਟ
ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਰਕਮ	.

ਜੋਤੀਬਾ ਫੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਾਮਗਿਰੀ, ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਤਾਵਨਾ

ਜੋਤੀਵਾ ਅਤੇ ਧਾਦੀਰਾਓ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਅਧਿਆਇ

1

(ਉਪੀ, ਸਰਵਤੀ, ਈਰਾਨੀ ਯਾਨੀ ਇਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ) ਅਧਿਆਇ 2

ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ੰਖਾਸੁਰ ਬਾਰੇ

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 3 .

ਅਧਿਆਇ 4 ਕੱਛ, ਭਾਦ੍ਰਵ ਭਾਵ ਭਖੁਤੀ, ਜੀਆ, ਜੀ ਅਤੇ ਕਥਾਖਾ ਰਾਜਾ ਬਾਰੇ। ਵਰਾਹ ਅਤੇ ਹਰਿਆਗਭਾ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਇ 5।
ਅਧਿਆਇ 6 .

ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ, ਹਰਿਆਕਪਾ, ਹਦਾ, ਵੀ, ਵਿਰੋਚਨ ਆਦਿ

ਬਾਰੇ.... ਅਧਿਆਇ .

6 ਬਲੀਰਾਜ਼ਾ, ਸੋਤੀਬਾ, ਮਰਾਠੇ, ਖੰਡੋਬਾ, ਮਹਾਸੁਭਾ, ਨੌ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਭੈਰੋਬਾ, ਭਰਦੀ, ਸੱਤ ਯੁੱਗ, ਤੇਰੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਐਤਵਾਰ
ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣਾ, .

ਵਾਮਨ, ਸੁੱਖਣਾ ਲੈਣਾ, ਵਿਨਯਖਰਵਤ, ਘੜਾ ਰੱਖਣਾ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਦੀ ਮੌਤ, ਸਤੀ ਬਣਨਾ, ਪੂਜਨੀਕ ਹੋਣਾ, ਸ਼ਿਲਾਂਗਨ, ਬਲੀਦਾਨ, ਬਾਂਗਰੀਸੁਰ, ਬਲੀਦਾਨ, ਬਲਿਦਾਨ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਆਦਿ।
ਕੁਜ਼ਾਗਰੀ, ਵਾਮਨ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਪਾਏ, ਹੋਲੀ, ਫੀਰ ਯੋਜਨਾ, ਬਲੀ-ਤਿਪਦਾ, ਭਈਆਦੂਜ਼ ਆਦਿ ਅਧਿਆਇ 7।

ਵੇਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਤਾੜ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਾਦੂ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਅਟਕ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਜਾਨਵਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ,
ਭੱਟ, ਰਾਸ, ਯੱਗ, ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੀ ਮੌਤ, ਅਛੂਤ, ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਬੀਜ ਮੰਤਰ, ਮਰਾਰ, ਸੂ, ਕੁਲਕਣ, ਕੁਲੰਬੀ ਕੁੰਬੀ, ਸੂ ਦਾ ਦੇਸ਼, ਮਸਵਲੇ (ਮੰਗਲਿਕ) ਧਰਮਸ਼ਾ, ਮਨੂ, ਭਗਤੀ ਆਚਾਰੀਆ,
ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ, ਜਖਤੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਬਾਰੇ ਆਦਿ... ਅਧਿਆਇ 8 ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ, ਮਾਂ ਦਾ ਕਤਲ, ਜੋ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੈਵ, ਹਾਵਣ ਦੀ ਸੈਨਾ, ਖੰਡੇਰਾਓ, ਨੌ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ
ਵਿਆਹ, ਸੱਤ ਦੇਵੀਆਂ, ਮਹਾਰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਧਾਗਾ, ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ, ਅਛੂਤ, ਮਾਤੰਗ, ਚੰਡਾਲਾ, ਮਰਾਰ ਦਾ ਦਰਦ, ਗੰਧਰਵ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਨਾਹੀ, ਬੱਚੇ ਦਾ ਕਤਲ,
ਭਗਵਾਨ, ਰਾਮੋਸ਼ੀ, ਸਿੰਗਾਰ ਆਦਿ
ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ, .

ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਦੀ ਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗਣਾ, ਅਮਰ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਆਦਿ।

ਆਈ.

ਅਧਿਆਇ 9 .

ਵੇਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਾਦੂ ਦੇ ਅਰਥ, ਰਿਪਨੋਟਿਜ਼ਮ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਜਾਖ, ਚਾਰ ਵੇਦ, ਜਾਲ, ਰਿਸ਼ੀ ਨਾਰਦ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਸੂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ,
ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਆਦਿ।
ਮੈਂ...

ਅਧਿਆਇ 10 .

ਦੂਜਾ ਬਲੀਰਾਜਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ, ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਵਰਗੀ ਨਕਲੀ ਗੱਲ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰ, ਬੇਰਹਿਮੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਰਗ, ਬਾਜੀਰਾਓ,
ਮੁਸਲਿਮ ਖਿਆਰ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੱਕ ਕੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਕਲੀਤਾ ਦਾ ਖਰਦਾਫਾਸ਼ ਆਦਿ। ਅਧਿਆਇ 11

ਪੁਰਾਣਾਂ ਦਾ ਕਥਨ, ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਸੂਦਰ ਸੰਸਥਾਨ, ਕੁਲਕਣ, ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜਾਖ, ਰਸਮਾਂ, ਦੇਵਸਥਾਨ, ਦਿਨ, ਵੱਡੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਆਦਿ।

ਅਧਿਆਇ 12 .

[ਪਟਵਾਰੀ ਭੱਟ ਕੁਲਕਣ, ਯੂਰਪੀਅਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਧੱਬਾ

Machine Translated by Google

[ਦਾਗਾਂ ਬਾਰੇ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉ ਮੂਰਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ....] ਅਧਿਆਇ - 13 [ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਾਲ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ

ਵਿਭਾਗਾਂ, ਆਦਿ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ] ਅਧਿਆਇ 14

[ਯੂਰਪੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਬਦਬੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ (ਖੋਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਬਾਰੇ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਯੂਰਪੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਮਾਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ] ਅਧਿਆਇ 15

ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਦਾਣਾ ਗ੍ਰੇਡ ਪੇ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਭੱਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਏਕਤਾ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ।

ਅਧਿਆਇ 16

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਦੋ ਸ਼ਬਦ

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੈਰ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਵਰਗ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਜਾਤੀਆਂ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਰਨ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ

ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਕਾਰਨ ਜਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਯੂਰਪ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਵਾਂ ਯੁੱਗ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਡਾਰਵਿਨ ਅਤੇ ਮੋਰਗਨ ਵਰਗੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 18 ਮਈ ਨੂੰ, ਸਾਈਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਕੂਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸੋਚ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। 1840 ਵਿੱਚ, ਜੋਤੀਬਾ ਫੂਲੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ ਜੋ ਪੁਣੇ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਕੋਟਲਾਡ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਕੁਝ ਮਹਾਰ ਅਤੇ ਮੰਗ ਵੀ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ

ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸਾਨ, ਕਾਰੀਗਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਸਨ। ਜੋਤੀਬਾ ਦੀ ਜਾਤ ਮਾਲੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੀ ਜਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਕਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਕਿੱਤਾ ਗਹਿਣੇ, ਬਾਗਬਾਨੀ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਸੀ।[1]

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਫੁਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਲਬਲੀ ਮੱਚ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, ਜਾਤੀਵਾਦੀ, ਫਿਰਕੂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। - ਫੁਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮੂਹ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਉਭਰਿਆ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਕੱਲਤਾ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਲਜ ਸਮਾਜ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੂਹ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਣਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਨਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। [2] ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਏ। ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। 1973 ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਖਾੜਕੂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ।

19ਵੀ ਸਦੀ ਦੀ ਉੱਚ ਜਾਤੀ ਲਹਿਰ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਖਣੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਜਗੀਰੂ ਵਰਗ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ।

Machine Translated by Google

ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਤੀਗਤ ਜ਼ੁਲਮ, ਨਿਵਾਸ, ਜਾਤੀ-ਜਗੀਰੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਰਾਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨੇ ਜਾਤੀ-ਅਧਾਰਤ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਤੀ-ਅਧਾਰਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੇਂਡੂ ਅੰਦੋਲਨ ਮਹਾਰਾਓ ਫੂਲੇ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਪੇਰੀਆਰ ਦੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਲਹਿਰਾਂ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਜਾਤੀ ਦੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫੂਲੇ ਅਤੇ ਪੇਰੀਆਰ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ। ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋਤੀਬਾ ਫੂਲੇ ਨੇ 1873 ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਦਲਿਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਫੈਲਾਉਣਾ ਸੀ। ਫੂਲੇ ਖੁਦ ਮੁਸਲਿਮ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਜਾਤੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਾਇਆ। [3]

ਫੂਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਅਤੇ ਪੁਣੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਛੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਤਿੱਖੀ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫੂਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ, ਪੈਂਫਲੇਟਾਂ ਅਤੇ ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ, 'ਸ਼ੇਤਜੀ-ਭੱਟਜੀ' ਵਰਗ (ਸਾਹੂਕਾਰ-ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵਰਗ) ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਤਿਆਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਆਹ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਸਕੂਲ, ਪਰਾਇਆਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਸਥਾਨ, ਅਛੂਤਾਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਸੁਰੂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਛੂਤਾਂ ਲਈ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਫੂਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, 1890 ਵਿੱਚ, ਐਨਐਮ ਲੋਖੰਡੇ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ ਮਿੱਲ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਧਾਰਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ 'ਮਿਲ ਹੈਂਡਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫੂਲੇ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਨਹਿਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਲੜੀ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦਾ ਪੂਰੇ ਦਿਲੋਂ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹਿਯਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਫੂਲੇ ਨੇ ਮਰਾਠੀ ਸੂਦਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮਰਾਠੀ ਮੀਸ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਫੂਲੇ ਦਾ ਜਮਹੂਰੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਇਕਸਾਰ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਗੈਰ-ਜਗੀਰੂ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਕਾਰਨ, ਉਸਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ੈਂਟੀ-ਭੱਟਜੀ ਵਰਗ (ਵਪਾਰੀ-ਪੁਜਾਰੀ ਵਰਗ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ। ਸਹਿਯਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਫੂਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਹਿਮਦਨਗਰ, ਸਤਾਰਾ, ਕੋਹਾਫਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

Machine Translated by Google

ਇਹ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਦੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਸੱਤਿਆਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਦੇ 'ਤਮਾਸ਼ਾ' ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1921-22 ਵਿੱਚ ਸਤਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬੁਢਾਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸਾਨ ਵਿਦਰੋਹ ਹੋਏ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੇਤਾ ਆਨੰਦ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ ਉਸਨੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗੀਰੂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵਿਰੋਧੀ ਚੇਤਨਾ ਉਭਾਰੀ। ਗਰਾਈ-ਰਾਣ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਵਰਗ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ 1940 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਯਾਤ ਨਾਨਾ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 'ਪੇ ਸਰਕਾਰ' ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਗਰਾਈ-ਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ 'ਸ਼ੇਤਕਾਰੀ ਕਾਮਗਾਰ ਪਾਰਟੀ' (ਕਿਸਾਨ-ਮਜ਼ਦੂਰ ਪਾਰਟੀ) ਅਤੇ 'ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਰਟੀ' ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨੇਤਾ ਜਵਾਲਕਰ ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਪਟੇਲ ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ।

ਹਾਂ।

ਗੁਲਾਮਗਿਰੀ... ਜੂਨ
1873 ਵਿੱਚ ਜੋਤੀਰਾਓ ਫੂਲੇ ਨੇ ਗੁਲਾਮਗਿਰੀ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਥ ਅਤੇ ਸ਼ੇਤਜੀ-ਭਟਜੀ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸਨੇ ਸੂ ਅਤੇ ਅਤਿਸੂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, 24 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਫੂਲੇ ਨੇ ਦਲਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨਫਰੰਸ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿਸਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਿਵਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਹਿਯਸ਼ੋਧਕ ਸਮਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਛੜੀਆਂ ਅਤੇ "ਅਛੂਤ" ਜਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਸਨ ਜੋ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਜਾਤ-ਅਧਾਰਤ ਕਿੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਾਵੀਬਾਈ ਫੂਲੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਾਓ ਭਾਲੇਕਰ, ਨਰਾਇਣ ਮੇਘਾਜੀ ਲੋਖੰਡੇ, ਭਾਉ ਕਾਦਾਜੀ ਪਾਟਿਲ, ਜਯਾ ਕਰਾਡੀ ਲਿੰਗੂ, ਨਾਨਬਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਜੀ ਸਾਸਾਨੇ ਅਤੇ ਰਾਜੂਬਾਜੀ ਵੰਜਾਰੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੋਜਕਾਰ ਸਨ । ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਧਾਦੀਰਾਓ ਅਤੇ ਜੋਤੀਬਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਜੋਤੀਬਾ ਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਜਗੀਰਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਤੀਵਾਦ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਦਮਨ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ

ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਾਤੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ,

Machine Translated by Google

ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ, ਰਸਮਾਂ, ਸੰਹਿਤਾਵਾਂ, ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਲਾਮੀ ਸਹਿਣ ਲਈ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਪੁੰਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਥੋਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋਤੀਬਾ ਫੂਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਝੂਠੀਆਂ, ਨਕਲੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਅਤਿਸ਼ੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਥੋਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਹਿ ਕੇ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਸੀਰੀਅਲਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਲੜਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੜਖੜਾ ਜਾਣਗੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੋਤੀਬਾ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਮਨਵਾਦ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਗਲਗਿਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੱਖਣੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਕਲਾਬੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਕਈ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੀ। ਅੱਜ ਹਿੰਦੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਹਿੰਦੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਜਾਤੀਵਾਦ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕੇ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਜਾਤੀਵਾਦ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ।

ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ 3
ਜਨਵਰੀ 2024 (ਸਾਵੀ
ਬਾਈ ਫੁਲੇਜਮੀਦਾਵਾਸ)

---

[1] ਜਾਤ, ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਮਹਾਤਮਾ ਜੋਤੀਰਾਓ ਫੂਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨੀਵੀ ਜਾਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਰੋਸਾਲਿੰਡ ਓ'ਹੈਨਲੋਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 105 [2] ਇਬਦ 106-07 [3] ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲਿਖਤ, ਪੰਨਾ 36 [4] https://thesatyashodhak.com/satyashodhak-samaj-modern-indias-first-organised-challenge-to-brahmanism

Machine Translated by Google

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

"ਜਿਸ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਅੱਧੀ ਨੇਕੀ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਹੋਮਰ।

"ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮੋ-ਕਰਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਕਰਨਲ ਜੀ.ਜੇ. ਹੈਲੀ — ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਬਾਰੇ

"ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਈ ਯੁੱਗ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਗੇ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ਰਮ ਧੋਖੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦਰੋਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘਟਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੀਡ ਦਾ ਸਿਪਾਹੀ ਵਿਦਰੋਹ।

ਹਾਲੀਆ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ 3000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਰੀਅਨ ਪੂਰਵਜ ਸਿੰਧ, ਹਿੰਦੂ ਕੁਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਿਚਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਸਲ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਇੰਡੋ-ਯੂਰਪੀਅਨ ਨਸਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਫਾਰਸੀ, ਮਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਈਰਾਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਜ਼ੇਂਡ, ਫਾਰਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਬੰਧ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

Machine Translated by Google

ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਸਲ ਦਾ ਮੂਲ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਇੱਕ ਸੁੱਕਾ, ਰੇਤਲਾ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਅਤਿ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸਦੀ ਅਮੀਰ ਪੈਦਾਵਾਰ, ਇਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੀ ਦੌਲਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪਸੰਦੀਦਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਮਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਹੈ, ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਸਤੀਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜੇਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨਸਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ, ਹੰਕਾਰ-ਚਾਪਲੂਸੀ ਵਾਲੇ ਉਪਨਾਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ, ਭਦੂਵ ਆਦਿ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦਿਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ, ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰੀਅਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਮੋਰਚੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਲੋਕ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਸੂ) ਸੂਦਰ 'ਮਾਮੂਲੀ' ਮਹਾਂਰੀ ਮਹਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤਯ ਚੰਡਾਲ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ। ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨਸਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇਵ ਅਤੇ ਦੈਤਯ, ਜਾਂ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਯੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਢਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੇਵਤੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੜੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸ਼ਕਲ ਬਾਰੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਚਿਮੇਰਾ ਹਨ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਬਣਤਰ ਦੇ ਸਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਰਗੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਯੁੱਧ ਲੜੇ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਥੋਕ ਵਿੱਚ

Machine Translated by Google

ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਯੂਰਪੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਬਸਤੀ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਰੀਅਨਾਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਨ। ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਖੇਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੰਤਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਸਵਾਰਥੀ, ਬਦਨਾਮ, ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਹੋਵੇ। ਨੀਰੋ, ਅਲਾਰਿਕ ਜਾਂ ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ ਦੇ ਕੰਮ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਣਗਿਣਤ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਬਦਬੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵਸ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਪਕੜ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਥਿਹਾਸ ਦੀ ਉਹ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਡ੍ਰੂਇਡਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਚਲਾਕੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਸਾਨ, ਸੁਚਾਰੂ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਸਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਅਤਿਸ਼ੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛੋਹ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਵੀ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸੱਪ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਇਚਨਿਊਮੋਨ, ਪੰਛੀ ਚਾਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਡੱਡੂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ, ਇੱਕ ਕਿਰਲੀ, ਇੱਕ ਉੱਲੂ, ਇੱਕ ਕਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ੂਦਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਚਨਾਇਣਖਿਤ", ਇੱਕ ਵਰਤ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੂਦਰ ਲਈ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਉਹ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਬੇਤੁਕੇ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਦਰਅਸਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਆਮ ਸਮਝ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮਾਨਵ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘੀ ਚਲਾਕੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲੋੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਦਰਦ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪੂਜਾ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਰਾਜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਭਵ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹੋਣ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇੱਕ ਰਾਜਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੰਗੀ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਅਕਾਲ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਪੈਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੀਰਥ (ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰਥ) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਸੇ ਸੇਵਕ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸੂਦਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਸੂਦਰ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸੂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਧਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਦਰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਬ੍ਰਾਹਮਣ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੂਦਰ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਸੇ ਸੂਦਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਰੀਰਕ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਦੇ ਰਹਿਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈਂਕੜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਹਿਤ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

ਜੋ ਵੀ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਝੂਠਾਂ ਨੂੰ ਘੜਨ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਦੀਵੀ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜਕੜਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ। ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੀਬਰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਝਗੜਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਬੋਝ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰ ਰਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੁਲਮ ਦੀ ਸਵਾਰਥੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਅਤਿਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਇਹ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਅਣਗਿਣਤ ਭੂਤ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ, ਮੇਨੂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਵਿਹਲੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਜੋੜੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਖੁਦ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਤਾ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੈਤਿਕ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਉਸ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਫ਼ਰ ਭਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ, ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੀ ਉਪਜ

Machine Translated by Google

ਇਹਨਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ-ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪਾਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਖ਼ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਬਦਬੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਂਗ, ਮੇਰੇ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਸਨ। ਸਵਾਰਥੀ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕੱਟੜਤਾ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੜੋਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਰਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੀਬਰ ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵੀ ਲਾਭ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਰਯਤ (ਸੂਦਰ ਅਤੇ ਅਤਿਸੂਦਰ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੀ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗਾਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀਂ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨਿਚੋੜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਦਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੇਰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਚਾਲ ਚਲਾਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਜੂਲੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਤਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲੜੇਗਾ। ਧਰਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਗਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੂਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ, ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਉਸਦਾ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਦਿਮਾਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸੂਦਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਠਕ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਪਿੰਡ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ; ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਰਯੋਤ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਲਕ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ।

ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਟੇਲ, ਮੁਖੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਹੋਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਬਦਨਾਮ ਝਗੜਾਲੂ, ਕੁਲਕੁਰਨੀ, ਪਟੇਲ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਵੇ।

Machine Translated by Google

ਰਾਇਟਸ, ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਕਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਰੈਫਰੀ।
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲ ਸਕੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੂਤਦਾਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੂਤਦਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਚਿੰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਾਰੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੂਦਰ ਜਾਂ ਅਤਿਸੂਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਲੂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸੱਪ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉੱਚ ਯੂਰਪੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੂਨਬੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਫਾਇਦੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗੀਆਂ ਦਾ ਸੌਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਪੇਸ਼ਵਾ ਸਕੂਲ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅੱਜ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੱਛਮੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਮਾਰਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕੱਟੜਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਬੀਫ, ਮਟਨ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜੂਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਕਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਓਥੇਲੋ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

Machine Translated by Google

ਉਸਦਾ ਕਿੱਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਲੋੜੀਦੀ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਉੱਚੇ ਉੱਚੇ ਪੈਦਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੌਂਬੀ ਅਤੇ ਨੀਵੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀਆਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਝੁਕੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਘਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪਰਦਾ, ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਟੱਲ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਾਨਤਾ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗਾ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਫੰਡ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਵੀ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਸਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ-ਪ੍ਰਮੰਨਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਇਤ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਤੋਂ। ਉੱਚ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਕਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ - "ਸਾਡੀ ਆਮਦਨ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਪਾਪ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਉੱਚ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਚੁਅਲ ਉੱਚ ਵਰਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। "ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਚੇਗਾ।" ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਉੱਚ ਪੱਧਰ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੌਧਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿੱਤ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਲੇਖਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ,

Machine Translated by Google

"ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਦਭੁਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਿਆਨ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੀਹ ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਚ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ।"

"ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਿਆਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਲਾਸਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਅਗਿਆਨੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਗੰਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ? ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਉੱਚ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ? ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਡਿਗਰੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਹਰੇਕ ਰੈਂਗਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਡੀਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਕਟਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਖੇਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸ ਪੌਂਡ ਫਰੈਂਚਾਇਜ਼ੀ ਵਾਂਗ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਚ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੁਝਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਰਚੁਅਲ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਯਤ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਇਸ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਘੱਟ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

Machine Translated by Google

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਨਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚ-ਸ੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉਸ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੰਨੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ ਸਰ ਜਾਰਜ ਕੈਂਪਬੈਲ ਵਰਗੇ ਰਾਜਨੇਤਾ, ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖੇਗੀ, ਲੇਖਕਾਂ ਜਾਂ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਘੱਟ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉੱਚ-ਸ੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਐਨਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਸੱਪ ਦੇ ਕੁੰਡਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬੁਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੂਦਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ। ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੂਦਰਾਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਕੂਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੋ! ਸੂਦਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਨਾੜੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

- ਜੋਤੀਰਾਓ ਫੂਲੀ

---

* ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਤਿਉਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਲੀ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਦੇ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਸੂਦਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਮੀ ਰੁੱਖ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। □□□ □□□ □□□□□□□□ □□ □□□ □□□ "ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬਾਲੀ ਦਾ ਰਾਜ ਆਵੇ।" ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਣਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਟੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ੁਮੀ ਰੁੱਖ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਡੰਡੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਢਿੱਡ ਨੂੰ ਖੋਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਤਾਵਨਾ

ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਆਤੀਸ਼ੂ ਲੋਕ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਉਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਭ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਅਤੇ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਟ-ਧਰਨ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਾਲਮ ਰਾਜ ਥੋਪ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆ ਕੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਵੀ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਟ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਭੱਟ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਝੂਠ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ (ਕ) ਨੇ ਨੇਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ, ਤਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਸਮਝ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਸੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਿਆਣੇ ਭਰਾ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂ-ਅਤਿਸੂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੇਣਾ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਫ੍ਰੈਂਚ, ਜਰਮਨ, ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਹਨ, ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਬੇਈਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਕੀ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸੂਦਰਾਂ, ਅਤਿਸੂਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਝੂਠ ਲਿਖਿਆ।

Machine Translated by Google

ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਖੋਹਣਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਭੱਟ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਝੂਠ ਸਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡੇ-ਵਡੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅੱਜ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ, ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਸ਼ੂ ਅਤਿਸ਼ੂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭੱਟ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਫਸਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਮਦਾਸ (16ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਤ) ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਝੂਠ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਕਈ ਭੱਟ ਉਸਨੂੰ ਫਸਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੱਟ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲਈ ਅਨੀਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਅਨੀਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਨੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੀਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੀਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਇੰਨੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ

ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਓਏ, ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਕਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਹੜੱਪ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗ ਕੇ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਕ ਮਿਲਣਗੇ। ਜੁਮੀਆਂ ਦੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਪਰਾਪਕਰ ਨੂੰ ਜੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਸਫਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਨੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਯੂਰਪੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਾਰ

Machine Translated by Google

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜੰਗ ਲੜੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਭਰਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਇਆ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਆਹ! ਨੇਕ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੇਖ ਕੇ ਤਰਸ ਨਾ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਚਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਪਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਦੰਦ ਪੀਸ ਕੇ ਰੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ

ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਗਰਮ ਦੁਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ ਖੇਤ ਵਾਹਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਕੋਰੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਸਹੀ ਭੋਜਨ ਦੇਵੇਗਾ? ਨਹੀਂ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ. ਮੈਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੱਤੀ ਸੇਖਨੂੰ ਨੂੰ ਮਤਲੀ ਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੰਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਨੀਂਦ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ, ਦੂਜਾ, ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦਰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਾ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਤੀਜਾ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੌਥਾ, ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਉਦਾਸ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ- ਹੇ ਰੱਬਾ, ਤੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਓ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਤ ਰੋਂਦੇ-ਰੋਂਦੇ ਬਤੀਤ ਹੁੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੇ ਗਏ ਦਰਦ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਘੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਜ਼ਾਲਮ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਲੋਕ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿੰਨੀ ਔਖੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕਿਤੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝੱਲਣੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਸੂ ਅਤਿ ਸੂ ਨੂੰ ਭੱਟ ਕਰਕੇ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੁੱਖ

ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਦਰਦ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਪੱਥਰ ਵੀ ਪਿਘਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਗਦੇ ਹੰਝੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਸੁਜਾ ਅਤੇ ਆਤੀਸੂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਭੱਟ ਭਰਾ, ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭੱਟ ਨੇ ਸੂ ਅਤੇ ਆਤੀਸੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਜਾਂ ਦਰਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ

Machine Translated by Google

ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਉੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਜੀਵਤ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸੂ ਆਤੀਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੂਨ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਭੱਟ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣੇ ਪਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਾਡੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਭਾਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਪਰਸੂਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੇ ਗਰੀਬ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਅਨਾਥ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰੂਰ ਸੱਚ ਭਗਤ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਸੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੁਕਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ, ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਚੰਨ ਨੂੰ ਹਥੇਲੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਢੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ', ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਭੱਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਗੱਲ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਸੂਰਾਮ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨੌਕਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਲ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗਰਮ ਦੁਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਕਾਰਨ ਭੱਜ ਰਹੀ ਸੀ

Machine Translated by Google

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ, ਕਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ, ਕਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕੰਡੇ ਨਾਲ, ਫਿਰ ਖੂਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਗਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਤੋਂ, ਪਰਸੂਰਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਕੰਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਰਮ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਭ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਟ ਜਾਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚੁਭਣ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗਦਾ। ਉਸਦਾ ਕਮਲ ਵਰਗਾ ਸਰੀਰ ਮੁਰਝਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਝੱਗ ਨਿਕਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪੇਟ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਰੋ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਫਟਦੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੇ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਆਫ਼ਤ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਆਈ ਹੈ, ਰੱਬਾ ਅਸੀਂ ਬੇਵੱਸ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤਾਂ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਦ ਸਹਿ ਲਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਵੇਂਗਾ, ਹੇ ਜ਼ਾਲਮ। ਓਏ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਆਦਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਪਰਸੂਰਾਮ ਉਮੀਦ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ? ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਹੱਦ ਹੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੇ ਪਰਸੂਰਾਮ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਪਲ ਰਹੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਓ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਦਿਓ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਵਿਧਵਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ, ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਦਾ ਦਰਦ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਧੀਰਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸਾਈ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੇਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਹੇ ਪਰਸੂਰਾਮ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਵੱਢ ਦਿਓ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰਦੇ ਨਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ। ਉਫ! ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਕਲਮ ਉਸ ਦਰਦ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਰਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਕੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਹਿਲਾਏ ਹੋਣਗੇ, ਕੁਝ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਹੇ ਪੁੱਤਰ, ਓ ਪੁੱਤਰ... ਕਿੰਨੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸੋਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭੱਟ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੱਚ ਦੱਸਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਗੂ, ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੇ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕ ਸੂਦਰ ਅਤਿ ਸੂਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸੂਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੀਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਛਿੱਟਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਹਰ ਹਰ ਪਰਮੇਰਾ, ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਅਨਿਆਂ ਹੈ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ, ਸੂ ਅਤਿ ਸੂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਾਰਥੀ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰੱਥ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਨਾ ਪਵੇ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਤੋਤੇ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਜੀਵ 'ਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਖੰਭ ਉੱਡ ਨਾ ਜਾਣ, ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਨਦੀ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਈ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵਨਗਰ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਠਾਕੁ ਨਾਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਠਾਕੁ ਨਾਟ ਵਾਲਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੇਖ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਵਾਂਗ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ, ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਣੀ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇਗਾ। ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ

ਗੁਲਾਮ ਸਮਝਦੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਮਾਸੂ ਅਤਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਭੱਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਮੁੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦਸ ਮੁੱਖ ਲੋਕ ਇੱਕ ਰਾਏ 'ਤੇ ਆ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਦਸ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਆਤੀਸੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਲਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੁਰੂ ਭੱਟ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਚਾਲ ਚਲਾਈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਆਤੀਸੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਧਣ ਲੱਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਵੀ ਵਧਣ ਲੱਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਤੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਥੋਂ ਦੇ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ ਸਨ।

Machine Translated by Google

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਲੜਾਈ ਲੜੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਧਾਰਮਿਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਛੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਨਾਮ ਮਾਲੀ, ਕੁੰਬੀ ਆਦਿ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਠੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਦਾਣੇ ਲਈ ਤਰਸਣਾ ਪਿਆ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਪਿਆ। ਅੱਜ ਲੋਕ ਮਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲੀ, ਕੁੰਬੀ, ਸੋਨਾਰ, ਸ਼ਿਪੀ, ਲੋਹਾਰ, ਤਰਖਾਣ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੜੇ ਸਨ, ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਤੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ 'ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਾਂਦਰ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ' ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਭਗਤ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਭੱਟਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਝੂਠਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ

ਕਰਨ ਵੱਲ ਹਰ ਸੰਭਵ ਧਿਆਨ ਦੇਣ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਰਾ. ਆਰ. ਵਿਨਾਇਕ ਰਾਓ ਬਾਪਜੂਜੀ ਭੰਡਾਰਕਰ ਅਤੇ ਰਾ. ਆਰ. ਪਸੰਦ ਹੈ।

ਰਾਜਨਾ ਲਿੰਗੁਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 1 ਜੂਨ 1873 ਜੋਤੀਦ ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਓ

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 1

(ਉਪੀ, ਸਰਵਤੀ, ਇਰਾਨੀ ਯਾਨੀ ਅਯਾਲੋਗ ਬਾਰੇ)

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਯੂਰਪੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀਆਂ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਆਦਿ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗੁਲਾਮੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਯੋਤਿਭ: ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਆਦਿ ਨੀਚ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ; ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਜੋਤੀਬਾ: ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਚ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਨਹੀਂ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤਜਰਬਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੋਤੀਬਾ: ਤਾਂ, ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਝੂਠ ਕਿਹਾ। ਓਏ, ਜੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਲਾਮ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਮਨੂ ਨੇ ਚਾਰ ਜਾਤਾਂ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਹ ਕਿਵੇਂ? ਜੋਤੀਬਾ:

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਈ, ਹੈ ਨਾ?

ਧਾਦੀਰਾਵਾ: ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੀਚ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦਿਓ। ਜੋਤਬਾ: ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਖਿਤਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਰਗ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਸਰ? ਓਏ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਲਤ ਗੱਲ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਬਾਬਾ!

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਗਊਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਤੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਕਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਮਾਂ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਬਸ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਮੰਗਲ ਕੰਨਿਆ, ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ, ਗਵਰਨਰ ਆਦਿ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਰਸੋਈਏ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਚੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣ ਦੇਣਗੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰ ਰਸੋਈਏ ਇਸ ਲਈ ਅੰਦਰੋਂ ਸ਼ੈੱਫ ਨੂੰ ਕੋਸਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ? ਮਨੂ ਨੇ ਦੇਵੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ... ਜੋਤੀਬਾ: ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਦਿਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਲਿੰਗਾਇਤ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਵੀ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਦਿਨ ਸੁਆਹ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹੀ ਹੈ ਪਰ ਲਿੰਗਾਇਤ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਿੰਗਾਇਤ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਛੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਹਿੰਦੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋਤੀਬਾ: ਪਰ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਜੇਕਰ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ, ਬਾਹਾਂ, ਪੱਟਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਯੋਨੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਸੋਲਾਂ ਦਿਨ ਬੈਠਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕੌਣ ਕਰੇਗਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ। ਜੋਤੀਬਾ: ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੁੱਖ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿੱਥੇ ਬਚਦੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਹੀਂ। ਜੋਤੀਬਾ: ਅਤੇ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਦੁੱਧ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣੇਗਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਹੀਂ। ਜਯੋਤਿਭਾ: ਅਤੇ ਸੁਣੋ, ਸਵਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ

ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ

ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਕਿਉ ਲਈ? ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀ ਹੈ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ। ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਿਰ ਸਨ, ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਵੇਸਵਾ ਨੂੰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉ
ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ? ਜੋਤੀਬਾ:

ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਡਵਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸਰਵਤੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬੇਟੀਚੋਡ (ਧੀਆਂ ਦਾ ਕਾਤਲ) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੁੱਕਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ

Machine Translated by Google

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਧਾਦੀਰਾਓ: ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਾਰ ਮੂੰਹ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੱਠ ਸਰੀਰ, ਚਾਰ ਨਾਭੀਆਂ, ਚਾਰ ਯੋਨੀ, ਚਾਰ ਮਾਲਾਬਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਰਗੀ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮੂੰਹਾਂ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਦੁਰਗਾ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ।

ਜੋਤੀਵਾ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਈਰਾਨ ਤੋਂ; ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਈਰਾਨੀ ਜਾਂ ਕਹਈਆ ਲੋਕ ਉੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੈਸ਼ਨਵ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਬਣਾ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਯਾ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀ ਵਾਮਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਰਾਅ ਨਾਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫ਼ਰਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਾਰਨ, ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਮਦਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਜੂ ਅਫ਼ਸਰ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗਾ ਬਾਰੇ ਕਥਾਵਾਂ ਰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਮਿੱਥਾਂ ਵੀ ਰਚੀਆਂ। ਨਾਰਦ ਵਰਗੇ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸਯੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਧਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ। ਖੈਰ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਪਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਮੂੰਹਾਂ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਪਰਨੇ ਪਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ?

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 2

ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ੰਖਾਸਰੂਕੇ ਬਾਰੇ

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਵਾਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਏ ਹੋਣਗੇ? ਜੋਤੀਬਾ: ਮਜਲ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼
ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਬੀਲੇ ਆਏ। ਢਾਡੀ ਰਾਮ - ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਕਬੀਲਾ ਆਗੂ ਮਗਸੇਆ ਲੜਾਕੂ ਜਹਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ:
ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਛੋਟੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਸਨ, ਮੱਛੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ
ਚੱਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਮਈ ਹੋ ਗਿਆ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਪਰ ਭਗਵਦਗੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ
ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਮਾਇਆ, ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਜਯੋਤਿਭ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ
ਖੁਦ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ
ਮੱਛੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖੂਨ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੈ?
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ, ਜਿਗਰ, ਫੇਫੜੇ, ਅੰਤੜੀਆਂ, ਗਰਭ ਅਤੇ ਜਣੇਪੇ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ
ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੱਛੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੀ
ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੱਛੀ ਪਹਿਲਾਂ
ਅੰਡੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਂਡੇ ਮੱਛੀ ਦੀ ਔਲਾਦ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਔਲਾਦ ਮਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਮੱਛੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਂਡੇ ਤੋੜ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ,
ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਮਰਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਂਡੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ
ਅਤੇ ਆਂਡਾ ਤੋੜ ਕੇ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੱਛੀ ਦੇ ਆਂਡੇ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
ਉਪਜਾਊ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰ ਮੱਛੀ ਕਿਹੜੀ ਸੀ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਗੋਤਾਖੋਰ ਨੂੰ
ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਉਸ ਆਂਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੋਤਾਖੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।
ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕੇ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿੱਥਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤਾਂ ਹੁਣ
ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?

Machine Translated by Google

ਜੋਤੀਵਾ: ਪਿਮ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਰਦੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਸਨੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸ਼ੰਖਾਸੁਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਸ਼ੰਕਾਸੁਰਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਸ਼ੰਕਾਸੁਰਾ ਰਾਏ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਬੀਲੇ 'ਤੇ
ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਈਰਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤਾਂ ਇਹ ਹਮਲਾ ਜਿੱਤ ਗਿਆ? ਜੋਤੀਬਾਹ: ਇਸ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦੈਨ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ। ਸ਼ੰਖਾਸੁਰ ਰਾਏ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਉਸੇ
ਮਹੀਨੇ, ਆਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਕਬੀਲਾ ਈਰਾਨ ਤੋਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੱਛੂਕੁੰਮੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ
ਆਏ ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰੇ। ਕੱਛੂ ਮੱਛੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੱਛੂ
ਵਾਂਗ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਲਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਛਪ ਸੀ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 3

ਕੱਛ, ਭੂਦੇਵ ਅਰਥਾਤ ਭੂਪਤੀ, ਰਿਆ, ਜੀ ਅਤੇ ਕਯਾਪ ਰਾਜਾ ਬਾਰੇ

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੱਛੀ ਅਤੇ ਕੱਛੂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਂਡੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਂਡੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗਵਤ ਪਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਕੱਛੂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਈਏ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਕੱਛੂ ਨੇ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਇਆ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਪਹਾੜੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਭੂਤ ਬਣ ਗਿਆ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਗਏ?

ਜੋਤਬਾ: ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਸੇਦੁਸਰੇਰਾਨੀ, ਜਾਂ ਆਇਲੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕਬੀਲਾ, ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕੌਣ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਾਸੇ ਕਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਭਾਰੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਹਰਿਆਲੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਈਰਾਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੇਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਕੇਪ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 4

ਵਰਾਹ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣ ਬਾਰੇ

ਢਾਡੀਰਾਓ: ਕੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਜੋਤਬਾ: ਵਰਾਹ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਭਾਗਵਤ
ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ

ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਾਹ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ ਬੀਜੀ ਹੋਈ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਰਾਏ ਹੈ? ਜਯੋਤਿਭ: ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਏ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ

ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੂਰ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਾਰਾਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੂਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਰਾਹ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸਾਮੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੂਰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖਾ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਹੇ, ਪਦਮਾ ਸੂਰ ਵਰਾਹ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਯਾਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ! ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂ? ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਡੈਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੰਤਕਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਡੈਣ ਵੀ ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਰਾਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਭੈੜੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜੇਕਰ ਸੂਰ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪਦਮਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸੂਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਹ

ਪਾਰੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਇਹ ਚੁਗਲੀ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਆਦਿਮ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਨਾਰਦ ਜਾਂ ਮਨੂਜ? ਦੂਜਾ, ਕੀ ਸੂਣ ਨੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵਾਰਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਵਾਰਾਹ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਫੁੱਲ ਚਰਾਉਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਜਾਂ ਵਾਰਾਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਵਾਰਾਹ ਦੇ ਬੀਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਕੀ ਇਹ ਝੂਠਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੀ ਉਸ ਲੇਖ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਵਾਹ, ਵਾਹ! ਇਹ ਉਸ ਪਾਣੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪੀਂਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ? ਧਾਡੀਰਾਓ:
ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਰਾਹ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆ? ਜੋਤੀਬਾ: ਭਰਾ, ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦਾ,
ਜੰਗਲੀ ਸੂਰ ਵਾਂਗ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਨ ਯੋਧਾ ਹਰਿਆ ਭਾਵ ਹਰਿਆਕਯ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਯੋਧਿਆਂ ਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਸੌਰ ਭਾਵ ਵਰਾਹ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ
ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ
ਉਸਨੇ ਹਰਿਆਕਪੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ) ਦੇ ਰਾਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਉਸਦਾ ਰਾਜ
ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਰਾਹ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਗਈ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 5

ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ, ਹਰਿਆਕਪੀ, ਹਦਾ, ਵੀ, ਵਿਰੋਚਨ ਆਦਿ ਬਾਰੇ...

ਧਾਦੀਰਾਓ: ਵਾਰਾਹ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਜੋਤਬਾ: ਨਿਡਰ। ਧਾਡੀਰਾਓ:

ਨਿਰਸੰਮ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਿਹੋ

ਜਿਹਾ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਨਿਰਸਿੰਘ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਲਚੀ, ਨਕਲੀ,

ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਪਹਿਲਾਂ

ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਰਿਆਕੱਪਾ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ
ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰਿਆਕਯ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਹਦ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ

ਹਰਹਰ ਨਾਮਕ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਿਆਕਯਪ ਨੇ ਹਦ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਨਿਰਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਹਦ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਹਰਿਆਕਯਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਰਗਲਾ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਰੰਗਿਆ, ਸੰਘਣੇ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਦੰਦ ਜੋੜੇ, ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਦਿਖਣ ਲੱਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਰੇਸ਼ਮੀ ਸਾੜੀ ਪਹਿਨੀ, ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਝੂਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹਰਯੱਕਯਪ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਥੰਮ੍ਹ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਹਰਯੱਪ, ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਦਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਨਿਰਾਸੀਮ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਂਘਨਖਾਨੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਰਿਆਕਯਪ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਪੇਟ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਹਾਡਾ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਇੰਨਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਨਿਰਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਯਾ (ਅਮਰ) ਕਹਿਣਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਿਯ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਿਰਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਰਸਿਮਹਾ ਯਾਨੀ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਨਰਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਿਆਕਯਪ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਹਰਿਆਕਯਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੜੱਪਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਅਰਥ ਰਹੀਆਂ।

Machine Translated by Google

ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਧਾਡੀਰਾਓ:

ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਾ ਥੁੱਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਥੰਮ੍ਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਥੰਮ੍ਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਨਾੜ ਕਿਸਨੇ ਕੱਟੀ? ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਜਾਂ ਦਾਈ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਏ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਝੂਠ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਖੰਭੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲੰਬੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਹਰਿਆਕਯ ਦਾ ਪੇਟ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਓਏ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਝਿੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਖ਼ਤਰੇ ਵੱਲ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਵਨਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਕਿਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿਆਕਯ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੋਬਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵੇਸਵਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਦੇਖੋ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਆਦਮੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਬਚਾਈ!

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਨਰਸਿਮ੍ਹਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੀ ਉਸਨੇ ਵਿਨੋਦ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ? ਜਯੋਤੀਭਧ ਦੀ ਰਾਇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ

ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਦ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਰੋਚਨ ਨੇ ਗੱਦੀ ਸੰਭਾਲੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੀਰੋਚਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਲੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੋਧਾ ਬਣ ਕੇ ਉੱਭਰਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੰਗਾਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀ ਵਾਮਨ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ

Machine Translated by Google

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਬਾਲੀ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਵਾਮਨ ਬਹੁਤ ਲਾਲਚੀ, ਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਘਮੰਡੀ ਸੀ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 6

ਬਲੀਰਾਜਾ, ਜੋਤੀਬਾ, ਮਰਾਠਿਆਂ, ਖੰਡੋਬਾ, ਮਹਾਸਭਾ, ਨੌਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਭੈਰੋਬਾ, ਭਰਦੀ, ਸੱਤ ਆਮਦਨ, ਡਰਾਉਣਾ, ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣਾ, ਵਾਮਨ, ਸੰਭਾਲ, ਵਿੰਧਿਆ ਪਰਬਤ, ਘੜਾ ਰੱਖਣਾ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਦੀ ਮੌਤ, ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ, ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸ਼ਿਲਾਂਗਨ, ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਬਲਿਰਾਜ ਦੀ ਮੌਤ, ਬਲਿਰਾਜ ਦੀ ਮੌਤ, ਬਲੀਰਾਜ ਬਾਰੇ, ਹੋਰ ਵਾਮਨ, ਉਪਚਾਰ, ਹੋਲੀ, ਬਹਾਦਰ ਯੋਧਾ, ਬਲੀ-ਤਿਪੜਾ, ਭਾਈ ਦੂਜ ਆਦਿ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਲੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਬਲੀਰਾਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ

ਸਾਰੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਮਦਦ ਲਈ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਲੀ

ਕੋਲ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਦੇ ਕਈ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੰਹਾਲੀਪ (ਸ੍ਰੀਲੰਕਾ) ਦੇ ਟਾਪੂ ਵੀ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ

ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਹਾਪੁਰ ਦਾ ਪਿਮਬਾਲੀ

ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਜੋਤੀਬਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਕੋਹਾਪੁਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮਾਰਨਗਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਪਹਾੜ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਰਾਠਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ

ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨੌਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਖੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਖੰਡੋਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਝੋਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਹਰ ਖੰਡੋਬਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲਕੁਹਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਜੋਰਚਾ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਖੰਡੋਬਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਲ ਰਾਹੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸੋਖ

ਕੰਕਣ ਅਤੇ ਮਾਲਵਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮਲਾਰੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਹਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ

ਲੜਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤੋਤੇ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਤੰਡ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ।

ਉਸਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਹਾਰ ਨਾਮਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਗਲ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਅਕਬਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਗਾਇਕ ਤਾਨਸੇਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਗ ਬਣਾਇਆ। ਬਲੀਰਾਜਾ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਸੁਭਾ ਲਈ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਯਾਨੀ ਨੌਂ ਭਾਗ, ਜੋ ਮਾਲੀਆ ਉਗਰਾਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਲਈ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਅੱਜ ਮਹਾਸੁਭਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਸੋਬਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਖੇਤੀ, ਸਿੰਚਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ-

ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ

Machine Translated by Google

ਇੱਕ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸਾਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਮਹਾਸੁਭਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਿੰਦੂਰ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਜਾਂ ਵਾਢੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲੀਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਮਾਲਾਗੂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਯਵਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਯਵਨ ਸਗੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਸ਼ੀ ਸਮੇਤ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਈ ਖੇਤਰ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਏ, ਇਸਨੂੰ ਦਸਵਾਂ ਭਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜ ਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਲਭਰਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕੋਤਵਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੁਨਰਮੰਦ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਵੀ ਰਚਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਭਾਰੇਵ ਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤਾਨਸੇਨ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕ ਨੇ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਦੌਰ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਦੂਰ ਵਯਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰੰਗ, ਤਬਲਾ ਆਦਿ ਸਾਜ਼ ਵੀ ਤਲਸੂਰ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਭਰਾਈਵਾੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ ਭਰਾਈ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਜਪਾਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਾਨੀ ਦਸ਼ਰਥ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਤ ਪੁਜਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ "ਸਾਤ ਆਈ" ਪੈ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ "ਬਲੀ ਤੋ ਕਾਨ ਪੀਲੀ" ਭਾਵ (ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੋਟੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੱਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ)।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਬਲੀਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਪਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਹਰ ਹਰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੀ ਥਾਲੀ ਅਤੇ ਪਾਨ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਹਾਦੀ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸੇਬਾਲੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਹਾਦਰ ਬਲਿਰਾਜਾ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਲ ਉਚਲਨ (ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ) ਪਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤਾਲੀ ਉਚਲਾਣੇ” ਹੋਇਆ। ਬਲਿਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਧੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੂਬਾ, ਜੋਤੀਬਾ ਅਤੇ ਨੌਖੰਡੇਬਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖ-ਦੁੱਖ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਰੇ ਮਰਾਠਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਭ ਕਾਰਜ ਸੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਝੰਡਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਸਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਤੀਬਾ, ਬਿਹਾਰੋਬਾ ਅਤੇ ਖੰਡੋਬਾ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਹਰ (ਹਰ-ਹਰ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਰੂਪ 'ਹਰਾ-ਹਰਾ' ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ-ਹਰਾ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ - ਹੁਰਰਾ ਮੁੰਡੇ! ਕਾਠੀ ਢਿੱਲੀ ਕਰੋ ਜਾਂ ਘੋੜਾ ਜਿੱਤੋ!) ਮਹਾਦੇਵ, ਬਿਹਾਰੋਬਾ ਜਾਂ ਜੋਤੀਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ, ਸਦਾਨੰਦ ਦਾ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਮਲੂਖਨ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਆਦਿ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਹਰ ਮਹਾਦੇਵ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ।

Machine Translated by Google

ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਮਰਾਠੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ, ਮਹਾਰ, ਕੁੰਬੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਆਦਿ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾਲ ਅਤੇ ਬਾਉਕਲੀ ਦਾ ਪਕਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਖੁਦ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜਦੋਂ ਵਾਮਨ ਬਲਿਰਾਜ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀ

ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਵਾਮਨ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਸਮੇਤ ਬਾਲੀ ਰਾਏ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਾਲੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਾਲੀ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਦੇ ਅਧ ਰਾਏ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਵਾਮਨ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਦਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਏਕਾਦਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਮਾਵਸ ਤੱਕ, ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹਿਲ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਹੀ ਭਾਮ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਨ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸੁਰੂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਨੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਮੀ ਤੱਕ, ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬਲੀਰਾਜਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਗਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਬਲੀਰਾਜਾ ਦੀ ਰਾਣੀ ਵਿਨਿਆਵਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਸਰੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟੋਆ ਪੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੀਆਂ ਲੱਕੜਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਲਈ, ਉਹ ਅੱਠ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਬਿਨਾਂ ਖਾਣਾ-ਪਾਣੀ ਲਏ ਉਸ ਟੋਏ ਦੇ ਕੋਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਰਹੀ। ਉਸਨੇ ਹਰ ਹਰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ ਕਿਰਿਆ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਰੂ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਯਵੱਲੀ ਸਤੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜ ਲੈਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ, ਖੁਸਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਪਿੱਟ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਰਾਣੀ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, ਹੇ ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਰਾਣੀ, ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੂੰਜਦਾ ਰਹੇ, ਆਦਿ। ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਗਨੀ ਕੁੰਡ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਲੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਬਾਣਾਸੁਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹੋਰ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਨੌਂ ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਮਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਾਲੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਨੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਤਰੀਕ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ ਕਿ "ਸ਼ੀਲੰਗਾਨਾਚੇ (ਵਿਹੜਾ) ਸੋਨੇਲਤੂ"। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਚੌਲਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਬਾਲੀ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲੀ ਨਾਲ ਲੜੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਮਨ ਨੇ ਪੁਤਲੇ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।

Machine Translated by Google

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਹਰ ਸਾਲ ਅੰਨੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਈ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇਦਸ਼ਮੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਚੌਲ ਜਾਂ ਕਣਕ ਦੇ ਆਟੇ ਨਾਲ ਬਾਲੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਇਸਦੇ ਪੇਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਖਚਿਨਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਟਹਿਣੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਬਾਲੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਲੀ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, "ਇਡਾ ਪੀੜ੍ਹਾ (ਜਿਸਦਾ ਹੱਕ ਹੈ) ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਲਚੇਰਾਜ ਯੇਵੋ। (ਇਡਾ ਪੀੜ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਬਾਲੀ ਦਾ ਰਾਜ ਆਵੇ)" ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਹਰ ਸਾਲ ਬਲੀਰਾਈ ਦੇ ਕਈ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਲੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲੀ ਦੀ ਰਾਏ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਰਾਜਾ ਧੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਰਾਣੀ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅੱਜ ਦੇ ਹਿੰਦੂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਬਿਲਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ? ਜੋਤੀਬਾ: ਕਈ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਮੇਤ, ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਰਾਇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ, ਰਾਇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵਾਮਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਮਨ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪੂਰਨਿਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਰ ਇੱਕ ਜਾਗਰਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਵੰਡੀਆਂ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਫੌਜ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਢਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਨਾਸੁਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਣਾਸੁਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਵਾਮਨ ਦੀ ਸੈਨਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਿਮਾਲਿਆ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਡੇਰਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਮਨ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਹਰ ਦਾਣੇ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਵਾਮਨ ਦਾ ਦਿਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵ ਇਸ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਗਈ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਮਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਨਾਮਾਂ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਰੂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਿਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਣਾਸੁਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਫਾਲਗੁਨ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜੋ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ।

Machine Translated by Google

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਣਾਸੁਰ ਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਇੱਥੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ ਗਿਣ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਅਸ਼ਵਨੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚਤੁਰਦਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਮਾਵਸਯ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਤਿਕ ਏਕਾਦਸ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਬਚੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈਆਂ। ਕਾਰਤਿਕ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਭੈਣ ਨੇ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਖੁਆਏ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਬਾਲੀ ਦਾ ਰਾਜ ਆਵੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਹਰ ਸਾਲ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਭਾਈ ਦੂਜ ਮਨਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਲੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ। ਉਪਾਧਿਆਏ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਰੰਪਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀ ਹੈ। ਧਾਧੀ ਰਾਓ: ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਵਾਮਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਾਮਨ ਨੇ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਕੇ ਫਸਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਭੀਖ ਵਜੋਂ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਵਾਮਨ ਤੁਰੰਤ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਮਾਪ ਲਿਆ। ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੱਲ ਲੱਭਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਸੱਚ ਤੁਸੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ? ਜੋਤੀਬਾ: ਤੁਸੀ ਖੁਦ ਸੋਚੋ, ਉਹ ਗਧਾ ਜਿਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਮਾਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਗਧੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਪਿੰਡ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਹੈ ਨਾ? ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਟੁੱਟ ਕੇ ਖਿੰਡ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਹੈ ਨਾ? ਤੀਜਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਧੜ ਕਿੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ? ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹੀ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਰੱਖਿਆ? ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਇਹ ਗਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਧੋਖਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ? ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾੜਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਾਮਨ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਘਾਤਕ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋਤੀਬਾ: ਚੌਥੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਧੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

Machine Translated by Google

ਫਿਰ ਉੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰੋਗੇ? ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈਸਾਈ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼, ਅਮਰੀਕੀ ਆਦਿ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ? ਖੈਰ, ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਬਾਲੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਓ, ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖੋ? ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਦੇ ਭਾਰ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਓਏ, ਜੇ ਉਸ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਦੇ? ਉਸ ਦੈਂਤ ਨੇ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਚਾਰ ਲੋਕ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਦੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਗਿੱਦੜ ਲਈ ਭੋਜਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਲੱਕੜ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਓਗੇ? ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਦਗੀਤਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਯੋਤਿਭ ਬਾਬਾ: ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੀਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਗਵਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗੇਗੀ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 7

ਵੇਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਤਾੜ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਾਦੂ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਅਟਕ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਘੋੜੇ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਜਾਨਵਰ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਧੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਭਾਟ, ਰਾਸ, ਯੱਗ, ਬਨਸਾਰੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਅਛੂਤ, ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਬੀਜ ਮਨੁੱਖ, ਮਹਾਰ, ਸੂ, ਕੁਲਕਣ, ਕੁਲਮ ਕੁੰਬੀ, ਸੂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ (ਮੰਗਲਿਕ), ਧਰਮਸ਼ਾ, ਮਨ, ਸੁਭ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ, ਜਪਿਤ ਦੀ ਮੌਤ, ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਆਦਿ...

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਵਾਮਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮੁਖੀ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੇਤਾ ਚੁਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕੇਵਲਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਤਾਲਾ-ਚਾਬੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਲਈ ਵੀ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਮੁਖਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ, ਜ਼ਿੱਦੀ, ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ ਸੀ।

ਕਰਨ ਵਾਲਾ

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਉਹ ਪਹਿਲਾ

ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਈਰਾਨੀ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਕਰਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਵਕ੍ਰਿਤ (ਜਿਸਦਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਰੂਪ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੀ) ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਗ੍ਰੰਥ (ਵੇਦ) ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਈਰਾਨੀ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇੱਥੋਂ ਲੋਕ ਈਰਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਟਕ ਨਦੀ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ ਪ੍ਰੇਮ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਹੋਵੇਗੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਉਸਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਕੰਦ, ਫਲ, ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਨਵਰ ਖਾਧੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਵਰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਤੀਬਰ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਰੂਪ ਰਾਸ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੱਟ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਰੂਪ ਭੱਟ ਬਣ ਗਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੱਟਾਂ ਯਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਈ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਧਾ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮ

ਆਉਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਸ ਖਾਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਜੀਭ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਕਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਵੱਡਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਯੋਗ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ।

Machine Translated by Google

ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖ ਲਿਆ।

ਢਾਡੀ ਰਾਓ: ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ; ਜੋ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਸਰਨ ਪਰਿਵਾਰ (ਜਿਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ) ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਅਚਾਨਕ ਸਥਾਨਕ ਰੈਂਕ ਯਾਨੀ ਰਾਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਰਾਏ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਿੰਡ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਛਾਣਨਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੂਤੀ ਧਾਗਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅੱਜ ਇਸਨੂੰ 'ਸਵਾਮੀ' ਭਾਵ ਜਨੇਊ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਸੂਚਕ ਬੀਜ ਮੰਤਰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜ ਗਾਇਤਰੀ ਮੰਤਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਵੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਟ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਾਟ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਲਾਕਾ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮਹਾਰੀ (ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪਾਂਸ਼ ਮਹਾਰ ਹੈ) ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜੋ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭੱਟ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਅਪਾਂਸ਼ ਸ਼ੂ) ਲੋਕ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਪ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹਨੇਗਾਂਵ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੱਟ ਅਫ਼ਸਰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲਈ ਹੀ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਅਫ਼ਸਰ ਦਾ ਪਿੰਡ ਮਨਮ ਕੁਲੇਕਰਨੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। (ਅੱਜ ਇਸਨੂੰ ਕੁਲਕਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲਵਾੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜ ਕੁਲੰਬੀ ਜਾਂ ਕੁੰਬੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਨਬੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਭੱਟ ਦੇ ਘਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਨਬੀ ਅਤੇ ਦਾਸੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਖ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਸਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਭਗਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਪਰ ਅੱਜ ਭੱਟ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਫ਼ਾਈ ਸੇਵਕ ਮੰਗ ਮਹਾਰ ਵਾਂਗ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਭੁੱਖਾ ਮਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨੀਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਾਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਉਸ ਲਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਘਰ-ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ੂ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਚਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਊਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗੋਬਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਹਲ ਵਾਹੁਣ, ਕੁੱਦੀ ਚਲਾਉਣ, ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ, ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ, ਕੁੱਦੀ ਚੁੱਕਣ, ਪਾਣੀ ਦੇਣ, ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰਾ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਰਾਤ ਭਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਖੇਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੱਕ ਫਸਲਾਂ ਜਾਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਗੱਠਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੂਦਰ ਦੇ ਘਰ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣ, ਉਸਨੂੰ ਖੁਆਉਣ, ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੱਪਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਾਲਟੈਣ ਜਗਾਉਣ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਤਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਭੱਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੂਦਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਗੁੱਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਮਹਾਰੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੱਟ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸੂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਉਹ ਸੂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹਿਆ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦੇ। ਇਸ ਨਾਲ

ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਛੂਤ ਮੰਨਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਈ ਭੱਟ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ, ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਛੂਤ-ਛਾਤ ਬਾਰੇ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਭੱਟ ਸੂਈ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮਸ਼ਾ ਵਰਗੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੂਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਭੱਟ ਨੇ ਨੇਸੂ ਦੇ

ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੂਦਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਨੁਸ਼ਯ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਈਸਾਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ-ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਬਦਚਲਣੀ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਉਹ ਸੁਜਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਥਾਈ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਣ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਭਰ ਕੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਵਰਗੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਸੂਮ, ਮਾਸੂਮ, ਸੁਜਾ ਰਾਜਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾ ਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਖਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੁੱਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਯੋਧੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਭੱਟ ਨੇ ਨੀਲ ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਨੀਲ ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੋ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਟ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ।

Machine Translated by Google

ਨਹੀਂ, ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਬੇਲੋੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੱਟ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਾਣ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਇਲੋਗ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਭਾਟ ਭਾਵ ਭਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਵਿਲੂ ਹੋ ਗਿਆ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 8

ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਬਾਰੇ, ਮਾਂ ਦਾ ਕਤਲ, ਇੱਕ ਹਮਲਾ, ਦੇਵੀ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਨੌ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ, ਸੱਤ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ, ਮਹਾਰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲਾ ਧਾਗਾ, ਅਤਿ ਅਪਵਿੱਤਰ, ਅਛੂਤ, ਮਾਤੰਗ, ਚੰਡਾਲ, ਮਹਾਰ ਰਾਦਨ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗੰਧਰਵ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਵਰਜਿਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਕਤਲ, ਭੂਰਾਮੋਸ਼ੀ, ਜਿੰਜਰ ਆਦਿ ਲੋਕ, ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗਣਾ, ਅਮਰ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਆਦਿ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਕੌਣ ਬਣਿਆ? ਜੋਤੀਬਾ:
ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ। ਧੀਰਾਓ:
ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ
ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੰਕਾਰੀ, ਦਲੇਰ, ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਬੇਰਹਿਮ, ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਮਤਲਬੀ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਰੇਣੂਕਾ ਦਾ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੰਬਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਜਯੋਤੀਬਾ: ਜਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਨਾਮ

ਤੈਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪਾਂਸ਼ ਦਈਆ ਪੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਰੇ ਮਹਾਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਵੀਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਜੂਰੀ ਦਾ ਖੰਡੇਰਾਓ ਰਾਵਣ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੌ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਮਦਨੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਨਾ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨੌ ਖੰਡਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵ ਖਾਨਚੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਤੀ ਆਸਰਾ ਭਾਵ ਸੱਤ ਦੇਵੀ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਮਹਾਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਫੜਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਦਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਤਿਸ਼ੂ, ਮਹਾਰ, ਅਨਯਜ ਮੰਗ ਅਤੇ ਚੰਡਾਲਾ ਵਰਗੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ

ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਜ਼ਾਲਮ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਮਹਾਰ

ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਰੋਣ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇਲ ਅਤੇ ਸਿੰਦੂਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਏ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਖੜਾਈ, ਮਹਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦੇ ਹੋਏ, ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ?

Machine Translated by Google

ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ। ਪਰਸੂਰਾਮ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਣਾਸੁਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਬਾਹ

ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮਹਾਰੀਆ ਦੀਆਂ ਮਾਸੂਮ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਭੱਜ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਬਚੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਬੀਲੇ ਬਣਾਏ ਜੋ ਅੱਜ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮੋਸ਼ੀ, ਜਿੰਗਾਰ, ਤੁੰਬਾਡੀਵਾਲ ਅਤੇ ਕੁਹਾਰ ਵਰਗੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਪਰਸੂਰਾਮ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਅਭਿਆਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਸ਼ੂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ-ਜੁਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਿਆਣਕੰਨਿਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜਾ ਬਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਬਾਨਾਸੁਰ ਦੀ ਧੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ) ਤੱਕ ਤਬਾਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਮਿਟ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੈਂਤ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਸੂਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ,

ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਦੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਨੁਸ਼ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਮਚੰਦਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਲੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ, ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਕੰਕਣ, ਮਝਕਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਢਾਡੀਰਾਓ: ਜੇ ਪਰਸੂਰਾਮ ਵਿਨਾਯੁਕਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਮਰ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਜੋਤੀਬਾ: ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਦਾ ਪਵੜਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਰੋਜਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਮੰਗ ਦੇ ਪੂਰਵਜ, ਮਹਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਰਸੂਰਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਮਰ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀਆਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗੂ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ।

Machine Translated by Google

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੁਦ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਕਰਨਵਰਮ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਸਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰੇਲਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਮਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਗਾਏ ਗਏ ਗਾਜਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋਤੀਬਾ: ਠੀਕ ਹੈ, ਚਲੋ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਿਰਚਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਾਂਗਾ...

ਅਮਰ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ - ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੋ

ਦਾਦਾ ਜੀ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ,

ਤੁਕਾਰਾਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੌੜਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗਾਜਰਾਂ ਖਾਣ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਨਯਨ ਕਰਵਾਓ, ਅੱਜ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਆਦਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਲੁਕਾ ਕੇ ਨਾ ਘੁੰਮੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਰਵਤੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰ, ਮੰਗ ਆਦਿ ਜੋ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਆਉਣਗੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਤਾਨਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਤਾਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

1 ਅਗਸਤ 1872

ਜੂਨਾ ਗੰਜ, ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 527

ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਜਯੋਤੀਬਾ ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਫੂਲੇ

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 9

ਵੇਦਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਾਦੂ ਦਾ ਅਰਥ, ਵਸ਼ੀਕਰਨ, ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ, ਜਪ, ਚਾਰ ਵੇਦ, ਜਾਲ, ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਸੂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਆਦਿ।

ਮੈਂ...

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ, ਤਾਂ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇੰਨੀ ਕਿਵੇਂ ਵਧ ਗਈ? ਜੋਤੀਬਾ: ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਯੋਧੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬਾਣਾਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਡਰ ਸਾਰੇ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਫੜ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵੇਖੋ - ਜਦੋਂ ਭਗੁਰੁਣ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਵਾਣੁਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੇਵਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਤ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਯਾਨੀ ਵਿਨੁਲਾਤ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ

ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਹਾਂ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈਏ, ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੰਚ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਪਰ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਅੱਜ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਬੰਗਾਲੀ ਜਾਦੂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ, ਹਿਪਨੋਟਿਜ਼ਮ ਆਦਿ ਹੈ, ਉਹ ਵੈਦਿਕ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਦਲਾਅ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਓਮ ਨਮਹ ਓਮ ਹੀ ਨਾਹ ਆਦਿ ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰੀਅਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਬਸਤੀ ਵਸਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉੱਥੋਂ ਜਾਦੂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਬੰਗਾਲੀ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਂਗ ਰੱਬ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਖੇਲ ਖੇਡਦੇ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਭਾਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੋਮਰਾਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਡਰਿੰਕ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੇਦਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਜ ਵੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਦੇ ਭਾਟ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ

Machine Translated by Google

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਪ, ਧਿਆਨ, ਰਸਮਾਂ, ਜਾਦੂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਤਾਵੀਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਲੁਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘਸੀਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਾਡੀ ਰਾਓ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਸਵੈਯੰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਸ਼ੁਰੀਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਰਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਈ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ ਭੱਟ ਇਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ? ਜੋਤੀਬਾ: ਦਰਅਸਲ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ੀ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ, ਯਾਨੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਕਾਰ ਕਥਾਵਾਂ

ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਵੇਦ ਵੀ ਰਚਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਬਾਣਾਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਧਿਆਂ 'ਤੇ ਪਿਆ। ਭਾਈ ਨਾਰਦ, ਜੋ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੁਸਰੇ ਵਾਂਗ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਦਿਨ-ਰਾਤ ਮਾਸੂਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਅਤੇ ਰਾਵਣ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸ, ਕੌਰਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੀਣਾ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਤਾੜੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੱਚਦੇ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਹਾਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵੇਦ, ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ, ਸੰਹਿਤਾਵਾਂ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਪੁਰਾਣ ਆਦਿ ਲਿਖੀਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰੇਸ਼ੁ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਨੂ ਸੰਹਿਤਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਧਾਡੀਰਾਓ ਭਾਗਵਤ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ? ਭਾਗਵਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅਰਜੁਨ ਦਾ ਨਵੀਨਤਮ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਜਮਜੇਆ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ।

Machine Translated by Google

ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਨੀਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇ।

ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਭਾਗਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।
ਗਿਆ।

ਢਾਡੀ ਰਾਓ: ਕੀ? ਭਾਗਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਯੋਤਿਭ: ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗਵਤ
ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ, ਤਾਂ ਮਨੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਕਾਵਿ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 8 ਦੇ 110ਵੇਂ ਸ਼ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਜਾ ਸੁਦਾਮਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ? ਇਹ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਧਾ, ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬ
ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਦੇ 108 ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 10

ਦੂਜਾ ਬਲਿਰਾਜਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਮ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦੀ ਨਕਲੀ ਗੱਲ, ਨੈਤਕ ਦਰਸ਼ਨ, ਬੇਰਹਿਮੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਲੇਖਕ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਮਾਰਗ, ਬਾਜੀਰਾਓ, ਮੁਸਲਿਮ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਕੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਕਲੀਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਆਦਿ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਦੇ ਪਵੜਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣਾ ਸੰਪਰਦਾ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਚਾਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ,
ਘਰ ਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਤਾ, ਮਹਾਪੀਵ, ਗਿਆਨਵਾਨ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸੌ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਬਲੀਰਾਜਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ-ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਤ ਭੱਟ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਾਏ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਾਰੀਵਾਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜੇ, ਮਿਤਰ ਤਾਸ ਪੇਸ ਵਾਂਗ, ਬਾਲੀ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਪਰ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ-ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨੇਬਲੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਾਲੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਹਲਚਲ ਮਚ ਗਈ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਾਂਗ ਰਾਇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੂਡ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਧਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਆਣੀ ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਯਾਮੁਨ ਵਰਗੇ ਜਿਉਦੇ ਸਯਾਵਾਚਨੀ ਲੋਕ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਵੇਦਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਊ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ ਹਨ, ਜੋ ਸਵਾਰਥੀ ਹਨ, ਜੋ ਅਨੈਤਿਕ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਆਦਿ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੱਕੜਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲਖ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣਾਏ। ਪਰ ਕੁਝ ਕੁਟਕ ਕਰਨਾਟਕ ਭੱਜ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੰਕਰਚਾਰਿਆ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਤ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋ ਰਹੀ

ਸੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦੇ ਚਾਰ ਤੱਤ ਗਤੀ ਫੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ।

Machine Translated by Google

ਯਾਨੀ ਅੱਜ ਇਸਨੂੰ ਵੇਦਾਂਤ ਜਾਂ ਧਰਮਨਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦੀ

ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਤਲਵਾਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਦਗੀਤਾ ਦੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਇਆ। ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦੇ ਤਲਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸਨੇ ਅਮਰਕੋਸ਼ਾ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਦੇ ਕਾਇਰਤਾ ਭਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਹ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਸੀ, ਭਗਵਾਨ ਵਾਂਗ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਨੱਚ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਕੁੰਦ ਦਰਾਜ, ਅਨੇਰ, ਰਾਮਦਾਸ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਸਨ ਜੋ 'ਇੱਕ ਨਾ ਲਓ, ਇੱਕ ਦਿਓ' ਵਾਂਗ ਜੀਉਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸੂ ਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਰੱਸੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸੱਚਾਈ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਸਨ, ਦੁਕਾਮ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਕਰਮ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਭਜਨ ਗਾਇਆ, ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਾਹਵਾਰੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੋਕ ਬਾਜੀਰਾਓ ਦੀ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਮਦੀਭਰਾਈਵ ਦੇ ਰਾਗ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲੱਗੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਢੋਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਪਰਚੀ ਲਾਹ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰਾਵਾਂ

ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੁਣ ਸੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਕਲੀ ਦਬਦਬੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਬਲਿਰਾਜੇ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਏਕਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੱਟਾਂ ਨੇ ਬਲਿਰਾਜੇ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। [ਉਮਾਜੀ ਰਾਮੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਾਨਾ] ਪਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਗਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 11

ਪੂਰਨ ਸੰਸਕਰਨ, ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕੁਲਕਣ, ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜਾਪ, ਰਸਮਾਂ, ਦੇਵਸਥਾਨ, ਦਿਨ, ਵੱਡੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਆਦਿ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦੰਗਾਕਾਰੀ ਪੂਰਵਜ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਸਾਡੇ ਮੂਲ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਭਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੰਗਾਕਾਰੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਭੱਟ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਦੇ? ਜਾਂ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਭੱਟ ਵੀ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਕਲੀ ਧਰਮ ਭਰ ਕੇ ਦਿਆਲੂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਯੋਤੀਭਾ: ਹਨੂੰਮਾਨ ਵਰਗੇ ਕਿੰਨੇ ਭੱਟ, ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਧਰਮ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਗਵਤ, ਪੁਰਾਣਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਲੀ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੀ ਇਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਮੌਕਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੰਗਾਮਾ ਮਚਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰਾਏ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਹਾਂ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ

ਭੱਟ ਮੁੱਖ ਆਗੂ ਸਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮਾਜੀ ਰਾਮੋਸ਼ਾ ਉਪਵਾਸ ਦੇ ਮਾਧੋਪੰਤ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਭਾਟਪਾਂਡੇ, ਕੋਕੋਨ ਦੇ ਨਾਨਾ, ਤਾਇਆ ਟੋਪੇ ਆਦਿ ਕਈ ਸਥਾਨਕ ਭੱਟਾਂ ਨੂੰ ਚਪਤਿ ਗਧੂ ਉਪਵਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੋਤੀਬਾ: ਪਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਭ ਸੰਸਥਾਨ, ਸਿੰਧੇ, ਹੋਲਕਰ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਨਾ ਨਾਲ ਨੌਕਰ ਵਰਗਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਜ਼ਰਾ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ, ਭਾਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮੰਦਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਪੈਸੇ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੇਕਸੂਰ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੁੱਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਿਸ ਸਿਆਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਭੱਟ ਸੂ ਲੋਕ ਸੂ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ, ਹੁਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਲਕਨ ਭੱਟਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਝੁਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ

Machine Translated by Google

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਮਰਾਨ ਅਮਰਾਸ ਯਾਨੀ ਰਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਦੇ ਮੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਟਾਂ ਨੂੰ ਕਲਮ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੂ ਦੇ ਗਲੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਕਲਮ-ਕਸਾਈ" ਦਾ ਸਹੀ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਕਿਉ ਯਾਦ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲੋਕ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ ਕਈ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਯੋਤਿਭ: ਕੁਲਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਜੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰ-ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਰੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਸ਼ੰਕਰ ਵਾਂਗ ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਹੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇਵੀ ਸਰਸਵਤੀ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦਇਆਵਾਨ ਹੋ"। ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੁਲਕੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਭਰਿਆ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰੌਲਾ ਵੀ ਪਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਤਿਆਪਤੀ ਕੁਲਕਰਨੀ ਨੂੰ ਗਧੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਵਾਹ, ਭੰਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਿਲਰਾਜਾ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਲਮ ਕਸਾਈ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਸੂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੰਟ ਸੰਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵੇਦ, ਜਾਦੂ ਆਦਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਆਣੀ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਦਾਵਲ ਅਤੇ ਲਿੰਗਪਿੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕਾਰਨ ਮੀਂਹ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਉਹ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਆਣੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਜਲੂਸ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਦੇ ਭੱਟ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਭੋਜਨ ਸਾਰੇ ਆਣੀ ਸੂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਚੌਲ ਮਿਲੇ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਦਾਲ ਪਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬਾਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੱਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਉ ਨਹੀਂ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਦਾਣੇ ਸੁੱਟ ਦੇ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਕੇ ਭੱਟ ਦਾ ਭੱਟ ਇਕੱਠਾ ਕਰ।

Machine Translated by Google

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਗਾ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਬੱਸ, "ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ", ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ "ਜੋ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਛਿੱਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੀਂਦਾ ਹੈ"। ਜੋਤਬਾ: ਚਲੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਰ ਹੁਣ, ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭੱਟ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭੱਜਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ। ਪਰ ਗੱਦਾਰ ਭੱਟ ਰਾਜਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਸਤਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਖੇਤੀ ਕਰਕੇ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਭੱਟ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਖ ਕੇ, ਫੈਤਸੋਤ ਤੁਰਕੰਦ ਸਾਹਿਬ ਵਰਗਾ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹੀਏ? ਉਹਨੇਪਤੀ ਵਰਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ, ਪਾਗਲ, ਵਿਧਵਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਲਸੀ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਵਾਂ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤੀ। ਭਗਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਲੋਕ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਸੁਕਰ ੇ ਬਲਦ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਧੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓਹ, ਇਹਨਾਂ ਬਦਚਲਣ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਉਹ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਉਹ ਪਾਰਵਤੀ ਵਰਗੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਮਾਸੂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ? ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜਨਤਕ ਭਾਟ ਸਾਫ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ, ਸਗੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਡੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਡੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੀ ਚੋਰ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕੀ, ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 12

[ਪਟਵਾਰੀ ਭੱਟ ਕੁਲਕਣ ਬਾਰੇ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਲੋਨੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਧੱਬਾ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੂਰਖ ਕਿਉਂ ਹਨ, ਆਦਿ]

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਭੱਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਭੱਟ ਕੌਣ ਹੈ? ਜੋਤਬਾ: ਜਗੀਰਦਾਰ ਭੱਟ ਕੁਲਕਣ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਆਲੂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲਕਰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਯੇਸ਼ਾਤਯਾਨ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਬਾਲੀ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ? ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨਾ-ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ? ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਲਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਏਗਾ? ਅਤੇ ਇਹ ਸੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਅਧਿਆਇ IV, ਹੈਨਰੀ ਮੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿਪਾਹੀ ਵਿਦਰੋਹ।] ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗ ਭਗਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਚ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਨਾਨਾ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਭੱਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੀਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਕੁਲਕੀਨੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਯੂਰਪੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੁਜਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਰਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਟਿਲਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁਲਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਯਾਨੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੰਮ ਫੌਜ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

Machine Translated by Google

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਰਜ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਪਾਟਿਲ, ਕੁਲਕਣ ਅਤੇ ਪੰਤ ਜੀ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਲਕੀਨੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨਾਨਾ ਭੱਟ ਵਰਗੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਆਨੀ ਸੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਫਸਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਵੀ ਮਹਾਰ, ਮੰਗ ਜਾਂ ਚੰਭਰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਐਮਏ, ਬੀਏ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰੇਟ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਹੇ! ਇਸ ਕਾਲੇ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਭੱਟ ਪੰਤੋਜੀ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵੱਡਾ ਕਾਲਾ ਧੱਬਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ 'ਕੌੜੇ ਕਰੇਲੇ' ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੰਡ ਦੇ ਸ਼ਰਬਤ ਵਿੱਚ ਤਲਿਆ ਪਰ ਇਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜਾਤੀ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਕਰੇਲਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੌੜਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਲਕਾਂ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਵੇਂ ਹੜੱਪ ਲੈਣਗੇ? ਜੋਤੀਬਾ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਸੂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ-ਲਿਖਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਕੁਲਕਣ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਨੀ ਸੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਓ ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਤਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਦੰਗੇ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।
ਹਹ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਇਦਾਦ, ਤਿਉਹਾਰਾਂ, ਹੋਲੀ-ਦੀਵਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਟ ਕੁਲਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਖੈਰ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਕਸਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਜਦੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅੱਗ ਕਾਰਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅੱਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਮ ਕਸਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਗਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ? ਓਏ, ਇਹਨਾਂ ਕਸਾਈਆਂ ਦੀ ਨਾਰਦਸ਼ਾਹੀ ਕਾਰਨ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦ "ਤਸੀਵਤੁਵਰੇਯ ਭਗਦੇਵਯਾ ਧੀਮਹਿਧਿਓ ਯੋਨਾਹ ਚੋਦਯਾਤ" ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਵਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਚਿੜੀ ਮੀਰੀ ਦੇਵ, ਚਿਰੀ ਮੀਰੀ ਦੇਵ" ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭੱਟਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਦਲਾਲੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਨੁਸਫ਼ ਨਵਾਬ

Machine Translated by Google

ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਵਧ ਗਏ ਹਨ? ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੀ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਆਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਗੱਲ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਮੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂੰਹਦਾ। "ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਓ।" ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸੁਜਾ ਲੋਕ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਾਲ ਇਕੱਲਿਆਂ ਕਿਉ ਨਹੀ ਬੈਠਦੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦੱਸਦੇ? ਓਏ, ਇੰਨਾ ਮਾਸੂਮ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀ ਪਤਾ

ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਕੋਈ ਬਹਾਦਰ ਲੰਗੋਟ (ਨੈਪਰ) ਕਿਸੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਰਸੋਈਏ ਦੀ ਮਦਦ

ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ "ਸਾਡੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ"। ਜੇਕਰ ਇਹ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਕਸਾਈ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜੁੱਤੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਾਲੀਆ, ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਤੱਕ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭੱਟ ਜਾਤੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਅੱਧੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਾਰੀਅਲ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਦੇ ਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਕਾਰਨ, ਕਿੰਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਰਦ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ? ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਧਾ ਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੱਸਣਗੇ?

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 13

[ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਾਲ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ]

ਢਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੱਟ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਨੀ ਸੂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਢਾਡੀਰਾਓ: ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ? ਜੋਤੀਬਾ: ਅੱਜ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਸਾਰੇ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹਨ, ਉਹ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ

ਪੁਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੁਲਕਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਕੌਣ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇਗਾ! ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੁਲਕਨ ਐਨਓਸੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਹ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਵਾਂ ਘਰ ਕਿਉ ਬਣਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਕੁਲਕਨ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਸਾਲ ਨਵੇਂ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਕੁਲਕਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਆਪਣੇ ਕਲਮ-ਕਸਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਪੁੰਨਾ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪੀਅਨਾਂ ਦੀ ਨੱਕ ਹੇਠ ਇੰਨੇ ਭਾਈ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਲਮ-ਕਸਾਈ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ? ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਬੰਡਲ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮਦੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੱਟ ਕੁਲਕਣ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਾਰਨ, ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਾਲੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪ ਲਈ। ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਬਣਨ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਮੇਰੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੋਕਿਆ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮੇਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਪੰਜ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਹੀ ਜੋ ਵਾਹੁਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖੇਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੱਤਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰ ਭਟਲਕ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਟਲਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੱਟ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਭੱਟ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੁਕਮ ਲਿਖਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰੱਬ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੇਵਿਊ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ, ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਉਲਟੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਅਤੇ ਰੈਵਰੈਂਡ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਝਗੜਾਲੂ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਭੱਟ ਕੁਲਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਮੰਦਰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਲਗਾਤਾਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਖੇਤ, ਕੋਠੇ, ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਘਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਾਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕੰਮ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸੜਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੜਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀਆਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਿਤਾਇਆ। ਭਾਟ ਵਰਕਰ ਉੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੂੜੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦੇ ਸਨ। ਬੱਸ ਹਰ ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਰਾਠੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਧਰਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਗਣੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

Machine Translated by Google

ਇਹਨਾਂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਾਰੇ ਬੌਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁਝ ਸੁਪਾਰੀ ਪੱਤੇ ਜਾਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਅੰਬ ਤੋੜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਘਾਹ ਪਾ ਕੇ ਜਾਹ। ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਤੇ ਆਉਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਾਹਿਬ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਓ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭੱਟ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓਏ ਵੱਡੇ ਭਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੱਖੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਦਚਲਣੀ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰੋਕੀਏ। ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। [ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।] ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ।]

Machine Translated by Google

ਆਇਤ 14

[ਯੂਰਪੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਕਿਸਾਨ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ (ਖੋਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਦਾ ਦਬਦਬਾ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਯੂਰਪੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਮਾਣ ਆਦਿ ਬਾਰੇ।]

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲੁੱਟ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਸਾਈ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਕੰਮ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਾਠੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰੀ ਲਿਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਖੋਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਆਲੂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਆਨੀ ਸੂ 'ਤੇ ਭੱਟਾਂ ਅਤੇ ਖੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਖੁਦ ਹੀ ਮੁਦਾਲਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਭੱਟ ਅਤੇ ਖੋਟ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਲੇਵ ਹੋਲਡਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਨੀ ਸੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਨੀ ਸੂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭੱਟਾਂ ਅਤੇ ਖੋਟਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਗਧੇ ਵਰਗੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਡੁਗਿਟ ਵਰਗੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਓਏ, ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ? ਭੱਟ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ, ਉਹ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੂ ਲਈ ਭਾਟ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਸੂ ਕਿਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸੇ, ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਸੂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਸੂ ਗੁਲਾਮ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਟ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਰਵੇਸ਼ ਭੱਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਸੰਗ੍ਰਹਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

Machine Translated by Google

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਥੇ ਭਾਟ, ਕੁਲਕਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਗੜਬੜ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਭੱਟ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਗਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਸੀ? ਜੋਤੀਬਾ: ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਇਹ ਬੁਰਾ ਸਬਕ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਜੋਤੀਬਾ: ਭਾਟ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਦੋ-ਚਾਰ ਸੌ। (ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਚੂਹੇ ਨੂੰ) ਉਹ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ,

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਤੀਗਤ ਵਿਤਕਰੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵੰਡ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਏਕਤਾ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕੀਆਂ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸਨੇ ਟੌਮ ਪੇਨ ਵਰਗੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਵੇਦਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਸਮਝ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮਨਘੜਤ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਸਲੀ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਕਰਾਰੀ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਣਗੇ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭੱਟ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ - ਹੇ, ਉਸਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਬਿੱਲ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਲੀ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਇੰਨੇ ਵੱਧ ਗਏ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਚੇਲੇ ਮਬਾਲੀ, ਜੈਜ਼ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਨਾ ਦਿਖੇ

Machine Translated by Google

ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਮੇਬਲੀ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ, ਲਾਫੇਟ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁੱਤਾ ਨਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਰੇਸਾਈ ਖਾਨ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਦਰਜਾ ਨਾ ਦਿੰਦੇ। ਗੰਦਗੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਗਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਤੋੜ ਦੇਵੇ? ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਭੱਟਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਿਆਣਪ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸੂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੱਟ ਨਾਨਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹੀ ਭੱਟ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਧੋਤੀ ਪਹਿਨਣ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਲਾਪਾਣੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ।

Machine Translated by Google

ਆਇਤ 15

ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਦਾਨਾ ਆਈਸ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਭੱਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਏਕਤਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੁੱਤੇ ਅਤੇ ਭੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ।

ਢਾਡੀਰਾਓ: ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੋਤੀਬਾ: ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਲੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਭੰਤ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰੇਗੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੂਮ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਸਮਝੇ-ਸਮਝੇ ਸਿਆਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ (ਬਾਲੀ) ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ 'ਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ ਹੈ? ਜੋਤੀਬਾ: ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਭਾਟ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਉ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਵਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਮਾਸੂਮ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਂਗ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਘਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਘੱਟ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ (7200) ਤਨਖਾਹ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਮਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਲ ਭਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਖੇਤੀ ਕਰਕੇ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਸਕਣਗੇ? ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ? ਹੁਣ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਅਰੇਸੂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਾਰ ਆਨੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਗਰਮ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਚੁੱਕਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

Machine Translated by Google

ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਬਰਾਤੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਘੋੜਾ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਓਏ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਵਾਬ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਸਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਬੱਸ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਠੱਗੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੁਲੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਅਕਾਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਂਕੀ ਤੋਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਇੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੰਦੀ ਬਾਲੇ ਵਾਂਗ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ, ਗਰਦਨ ਹਿਲਾ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਦੇ ਹੋਣ? ਜਯੋਤਿਭ: ਅਤਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੂ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਬਿਹਤਰ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਾਟ ਦੇ ਵਾਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਆਤਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਹ ਗਧੇ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਲੱਦ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ, ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ?

ਹੈ

ਜੋਤੀਬਾ: ਭੱਟ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਮੈਂ ਸਮਝ

ਗਿਆ, ਇਸੇ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਜਬਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੂਟੀ ਪਾਣੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੱਟ ਵਰਕਰ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਟੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੱਟ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਧੋਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਾਣੀ ਇੱਥੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ

Machine Translated by Google

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ੂਫੀਲਡ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਟੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀ ਆਉਦੀ। ਫਿਰ ਨਹਾਉਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰੋ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੱਟ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਨਵੇਂ ਤਲਾਅ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਜੂਨਾਗੰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਤਲਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਭੱਟ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ। ਅਖੀਰ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ, ਮਹਾਰ-ਮਾਤੰਗ ਨੇ ਮੀਠਾਗੰਜ ਦੇ ਕਾਲੇ ਤਲਾਅ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮਰਾਠੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਿਉ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਰਾਠੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਭੱਟ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਯੂਰਪੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੱਟਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜ ਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਖ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਸਰਕਾਰ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਕਲੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੂ ਅਤੇ ਅਤਿਸੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਸਾਡੀ ਭੋਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸੂ ਅਤੇ ਭੱਟ ਦਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਤੀਸੂ ਲਈ, ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕਾਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਣਦੇਖੇ ਅਤਿਸੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਝੂਠੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਕੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਾਲ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਰਾਠੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਮਰਾਠੀ ਈਸਾਈ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭੱਟ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਤੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ? ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭੱਟ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਾਨਾ-ਇਸੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ।

Machine Translated by Google

ਜੋਤੀਬਾ: ਕਿਵੇਂ ਭੱਟ ਜੋਸ਼ੀ ਆਨੀ ਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਡਰਾ ਕੇ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾ ਕੇ ਫਸਾਉਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸਾਈ ਪੁਜਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਆਨੀ ਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਾਟਕ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1855 ਵਿੱਚ ਦਾਨਾ ਗ੍ਰੇਡ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਭੱਟ ਅਸੈਂਬਲੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਅਸੈਂਬਲੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਉੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਓਏ, ਏਜ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸੂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਭਾਲਣ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਖੀਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਚਾਲ"। ਫਿਰ, ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਭੱਟ ਦੇ ਡਰੋਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਲਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀ। ਜੋਤਬਾ: ਹੇ ਬਾਬਾ, ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਦੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭੱਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਆਤੀਸੂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਟ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵੀ ਲਈ। ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅਚਾਨਕ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਰੁਕ ਗਿਆ? ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਭੱਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਤਾਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਤੀਸੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਪਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਲੂ ਮਦਦਗਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰੀਜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਲੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਤੀਸੂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਣਾ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤੀਸੂ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਜੰਮ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਹਿਨਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹੋਰ ਯੂਰਪੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ

Machine Translated by Google

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭੱਟ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਫਿਰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਭੱਟ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਘੱਟਣ ਲੱਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਦਾਜ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਅਤੇ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਸਮਝਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਅਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ, ਉਹ ਭੱਟ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਵਧਣ ਲੱਗੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਭੱਟ ਪਾਂਡੇ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਯੂਰਪੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਭੱਟ ਪਾਂਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਭੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਘੋਰੀ ਕਮਾਨ ਵਰਗੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸੁਸੀਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਨਾਮਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ। ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮਿਲੋ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਆਤੀਸ਼ੂ ਅਛੂਤ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਡਕੈਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ. ਪਰ ਭਾਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਅਨਾਥ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਚਾਰ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰਭਪਾਤ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਸੰਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ-ਰਾਮੋਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ। ਜਾਂ ਗਰਭਪਾਤ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਮੰਗ ਮਹਾਰ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਓਏ, ਭਾਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਖੋਖਲਾ ਜਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨਾਈ ਤੋਂ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦੇ? ਢਾਡੀ ਰਾਓ: ਹਾਂ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਿਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ

ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ?

ਜੋਤੀਬਾ: ਜੇ ਇਸ ਸਭ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂ ਅਤੇ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ? ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੋਤੀਬਾ: ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੰਤੋਜੀਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੱਚੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਾ ਝੁਕਾ। ਢੋਡੀ ਰਾਓ: ਸਾਰਾ ਭੱਟ ਪੰਤੋਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਗਾਵਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਜਯੋਤਿਭ: ਹੇ ਭਰਾ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕ ਬਗਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ? ਇਹ ਸਭ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਖੁਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੈਂਟੋਜੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪੰਤੋਜੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਉ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਸਿਰਫ਼ ਭੱਟ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਡੀਰਾਓ: ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸਦਾ ਕੀ ਹੱਲ ਹੈ? ਜੋਤੀਬਾ: ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਤੀਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਭੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੈਸ਼ਨਵ ਧਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੰਤੋਜੀ ਵਰਗੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਡੁੱਬ ਜਾਓਗੇ'। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸੂਦਰ ਅਤੇ ਅਤਿਸ਼ੂਦਰ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੰਤਜੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪੰਤ ਜੀ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਤ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਚਰਾਉਣ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਕੂਲ ਭੇਜਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣਗੇ। ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਡੰਡਾ-ਗੁੱਲੀ ਖੇਡਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜੰਗ ਲੜੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਭੱਟ ਪੰਤੋਜੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭੱਟੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਥਾਂ ਛੇ ਸੂ ਅਤੇ ਨੌਂ ਆਤੀਸ਼ੂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਕੰਮ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸੌਂਪ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਤੀਸ਼ੂ ਬੱਚੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਧਾਦੀ ਰਾਓ: ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸੂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚੇ।

Machine Translated by Google

ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਜਯੋਤਿਭ: ਓਏ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?
ਇਫਰ?

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਾਟ ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਸ ਭਾਟ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਸਕੂਲ ਆਉਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਭਾਟ ਜੀ ਨੂੰ ਰਸੋਈਆ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸੁਨਿਆਰੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਸਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ਸੀ।

ਜੋਤੀਬਾ: ਓਏ, ਇਹਨਾਂ ਭੱਟ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਗੀਤ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਕਾਰਨ ਪੱਥਰ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸਰੋਵਰ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ੀ ਜਾ ਕੇ ਕਾਸ਼ੀਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਭੱਟ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਤਲਾਬ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਲਾਅ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭੱਟ ਜੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹਾਉਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੈਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?

ਇਹ ਹੋਇਆ!

Machine Translated by Google

ਅਧਿਆਇ 16

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਭੱਟ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਾਸੂਮ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ, ਸੂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਆਤੀਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋਤੀਬਾ: ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ-

ਸੁਜਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੂਲੂ ਭੱਟ ਦੇ (ਈਰਾਨੀ) ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਮੂਲੂ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਭੱਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - "ਆਓ ਭਰਾਵੋ, ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਈ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਨਕਲੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

"

ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਲੂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਆਰਾਮ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ -

ਪਹਿਲਾ - ਭੱਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਭੱਟ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੋਣ), ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਾਂਗ ਜੀਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਮੰਨਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਦੂਜਾ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਕਾਰਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

Machine Translated by Google

ਤੀਜਾ - ਉਹ ਦਾਸ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਭਰਾ ਸਮਝਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪੀਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਣ।

ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਡੂੰਘੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭੱਟ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਿਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਿਲੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ।

[ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਖ਼ਬਾਰ ਤੋਂ ਫੁਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।]

5 ਦਸੰਬਰ 1872 ਪੁਣੇ,

ਜੂਨਾਗੰਜ ਨੰ. 527 ਜਯੋਤੀਬਾ
ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਫੂਲੇ।

ਪੀ. ਦਾ ਜਵਾਬ

ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੁਣੇ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ, 4

ਜਨਵਰੀ 1873 ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ, ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ
ਮਹਾਨ ਖੋਜਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜੋਤੀਬਾ ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਫੂਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਵਰਗਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਬਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲੇਖਕ ਫੂਲੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।

ਸੁਭ ਮੌਜੂਦਾ ਦਹਾਕਾ ਅਤੇ ਕੋਹਾਪੁਰ-ਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਰਚਾਵਾਂ। 1 ਫਰਵਰੀ
1873

ਪੁਣੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਇਹ ਜਯੋਤੀ ਗੋਵਿੰਦਰਾਓ ਫੂਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੂ ਦੋਸਤ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਤੀ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ। ਜੋਤੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਘੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਧਾਡੀਰਾਓ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚੋਣ ਪੱਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਾਵਾਂਗਾ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਮਹਿਜਰ ਸਾਲ ਦੀ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਣੀ ਰਹਾਂਗਾ। ਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

Machine Translated by Google

ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈਆਂ? ਜੋਤੀਬਾ: ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।